

ध्यानम्

ॐ गम् गणपतये नमः ॥

गजाननम् भूतगणाधिसेवितम्
कपित्थजम्बूकसाराभक्षितम् ।
उमासुतम् शोकाविनाशकारक
नमानि विघ्नेश्वरपादपंकजम् ॥

ॐ श्रीशरवणभवाय नमः ॥

षडाननम् कुम्कुमरक्तवर्णं
महामति दिव्यमयूरवाहनम् ।
रुद्रस्य सूनुम् सुरसैन्यनाथम्
गुहम् सदाशुभम् शरणम् प्रपद्ये ॥

श्रीसंकटनाशन गणेशस्तोत्र

श्री गणेशाय नमः
नारद उवाच

प्रणम्य शिरसा देवम् गौरीपुत्रम् विनायकम् ।
भक्तावासम् स्मरेन्नित्यम् आयुः कामार्थसिद्धये ॥१॥

प्रथमम् वक्तुं य एकदन्तम् द्वितीयकम् ।
तृतीयम् कृष्णापिगाक्षम् गजवक्त्रम् चतुर्थकम् ॥२॥

लम्बोदरम् पंचमम् च षष्ठम् विक्टमेव च ।
सप्तमम् विघ्नराजम् च धूम्रवर्णम् तथाष्टमम् ॥३॥

नवमम् भालचंद्रम् च दशमम् तु विनायकम् ।
अकादशम् गणपतिम् द्वादशम् तु गजाननम् ॥४॥

द्वादशैतानि नामानि त्रिसंध्यम् यः पठेन्नरः ।
न च विघ्नभयम् तस्य सर्वसिद्धिकरम् प्रभो ॥५॥
विद्यार्थो लभते विद्यां धनार्थो लभते धनम् ।
पुत्रार्थो लभते पुत्रान् मोक्षार्थो लभते गतिम् ॥६॥

जपेद् गणपतिस्तोत्रम् षड्भिर्मासैः इदम् लभेत् ।
संवत्सरेण सिद्धिं च लभते नात्र संशयः ॥७॥
अष्टेभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च लिखित्वा यः समर्पयेत् ।
तस्य विद्या लभेत्सर्वा गणेशस्य प्रसादतः ॥८॥

इति श्रीनारदपुराणे संकटनाशनगणेशस्तोत्रम् संपूर्णम् ॥

गणनाथ नमो नमस्ते

विघ्नेश्वराय वरदाय सुरप्रियाय
लम्बोदराय सङ्काय जगद्धिताय ।

नागाननाय श्रुतियज्ञविभूषिताय
गौरिसुताय गणनाथ नमो नमस्ते ॥

श्रीगणपति अथर्वशीर्षं

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ॐ लक्ष्मं ऋषोभिः शृणुयाम देवाः लक्ष्मं पश्येमाक्षत्रियैः ॥
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवागूम् सस्तनूभिः व्यशेम देवहितम् यदायुः ॥१॥

ॐ स्वस्ति न ईन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ॥
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥२॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः

अथ गणेशाथर्वशीर्षं व्याख्यास्यामः ॥

॥ ॐ नमस्ते गणपतये ॥

त्वमेव प्रत्यक्षम् तत्त्वमसि । त्वमेव केवलम् कर्तासि ।
त्वमेव केवलम् धर्तासि । त्वमेव केवलम् हर्तासि ।
त्वमेव सर्वं जल्विदम् ब्रह्मासि ।
त्वम् साक्षादात्मासि नित्यम् ॥ १ ॥

ऋतम् वरिम् । स्तयम् वरिम् ॥ २ ॥

अव त्वम् माम् । अव वक्तारम्" ।
अव श्रोतारम्" । अव दातारम्" ।
अव धातारम्" । अवा नूच्यानमव शिष्यम् अव पश्याता"त् ।
अव पुरस्ता"त् । अवोत्तराता"त् । अव दक्षिणाता"त् ।
अव चोर्ध्वाता"त् । अवाधराता"त् ।
सर्वतो माम् पाहि पाहि समस्तात् ॥ ३ ॥

त्वम् वाङ्मयस्त्वम् चिन्मयः । त्वमानन्दमयस्त्वम् ब्रह्ममयः ।
त्वम् सच्चिदानन्दद्वितीयोऽसि । त्वम् प्रत्यक्षम् ब्रह्मासि ।
त्वम् ज्ञानमयो विज्ञानमयोऽसि ॥ ४ ॥

सर्वं जगद्विदम् त्वतो ज्ञायते । सर्वं जगद्विदम् त्वत्स्तिष्ठति ।
सर्वं जगद्विदम् त्वयि लयमेष्यति । सर्वं जगद्विदम् त्वयि प्रत्यति ।
त्वम् भूमिरापोऽन्नलोऽन्निलो नभः । त्वम् चत्वारि वाक्पदानि ॥ ५ ॥

त्वम् गुणत्रयातीतः । त्वम् अवस्थात्रयातीतः ।
त्वम् देहत्रयातीतः । त्वम् कालत्रयातीतः ।
त्वम् मूलाधारस्थितोऽसि नित्यम् । त्वम् शक्तित्रयात्मकः ।
त्वाम् योगिनो ध्यायन्ति नित्यम् ।
त्वम् ब्रह्मा त्वम् विष्णुस्त्वम् रुद्रस्त्वम् ईन्द्रस्त्वम् अग्निस्त्वम्
वायुस्त्वम् सूर्यस्त्वम् चंद्रमास्त्वम् ब्रह्मभूर्भुवः स्वरोम् ॥ ६ ॥

गङ्गादि" पूर्वमुच्यार्यं वङ्गादि"तदनन्तरम् ।
अनुस्वारः परतरः अर्धेन्दुलसितम् ।
तारेण ऋद्धम् । अततव मनुस्वरुपम् ।
गकारः पू"र्वरुपम् । अकारो मध्यमरुपम् ।
अनुस्वारश्चा"न्त्यरुपम् । बिन्दुस्तन्तरुपम् ।
नादः संधानम् । संहितासंधिः । सैषा गणेशविद्या ।
गङ्गाक ऋषिः । निचृद्गायत्रीचछंदः ।
गङ्गापतिदेवता । ॐ गम् गङ्गापतये नमः ॥ ७ ॥

ऐक्यंताय विध्महे । वङ्गुण्डाय धीमहि । तन्नो दंती प्रचोदया"त् ॥ ८ ॥

ऐक्यंतम् चतुर्हस्तम् पाशमम्कुशधारिणम् ।
रदम् च वरदम् हस्तैर्बिभ्राणम् रक्तवाससम् ।
रक्तम् लम्बोदरम् शूर्पकण्ठम् रक्तवाससम् ।
रक्तगंधानुलिप्तांगम् रक्तपुष्पैः सुपूजितम् ।
भक्तानुक्तम्पितम् देवम् जगत्कारणमच्युतम् ।
आविर्भूतम् च सृष्ट्यादौ प्रकृते"ः पुरुषात्परम् ।
ऐवमध्यायति यो नित्यम् स योगी योगीनाम् वरः ॥ ८ ॥

नमो प्रातपतये । नमो गङ्गापतये । नमः प्रमथपतये ।
नमस्तेऽस्तु लम्बोदरायैक्यंताय विध्मनाशिने ।
शिवसुताय वरदमू"र्तये नमो नमः ॥ १० ॥

इलश्रुति

अेतदथर्वशीर्षं योअधीते स ब्रह्मभूयाय कल्पते ।
स सर्वतः सुभमेधते । स सर्वविध्नैर्नबाध्यते ।
स पंचमहापापात् प्रमुच्यते ।
सायमधीयानो दिवसकृतम् पापम् नाशयति ।
प्रातरधीयानो रात्रिकृतम् पापम् नाशयति ।
सायम्प्रातः प्रयुम्जनो अपापो भवति ।
सर्वत्र अधीयानोअपविध्नो भवति ।
धर्मार्थकाममोक्षम् च विन्दति ।
ईदम् अथर्वशीर्षम् अशिष्याय न देयम् ।
यो यद्वि मोहाद्ददास्यति स पापीयान् भवति ।
सहस्रावर्तनात् यम् यम् कामम् अधीते तम् तम् अनेन साधयेत् ॥ ११ ॥

अनेन गणपतिम् अभिषिच्यति स वाग्मी भवति ।
चतुर्थ्याम् अनश्नन् जपति स विद्यावान् भवति ।
ईति अथर्वशावाक्यम् ।
ब्रह्माद्यावरणम् विद्यात् न बिभ्रति कदाचनेति ॥ १२ ॥

यो दूर्वाङ्कुरैर्यजति स वैश्रवणोपमो भवति ।
यो लाजैर्यजति स यशवान् भवति स मेधावान् भवति ।
यो मोदकसहस्रेण यजति स वाञ्छित इदमवाप्नोति ।
यः साज्यसमिद्धिभिर्यजति स सर्वं लभते स सर्वं लभते ।
अष्टौब्राह्मणान् सम्यग्ग्राहयित्वा सूर्यवर्चस्वी भवति ।
सूर्यग्रहे महानद्याम् प्रतिमासमनिघौ वा जप्त्वा ।
सिद्धमंत्रो भवति । महाविध्नात् प्रमुच्यते ।
महादोषात् प्रमुच्यते । महापापात् प्रमुच्यते ।
स सर्वविद्भवति स सर्वविद्भवति । य एवम् वेद
इत्युपनिषत् ॥ १४ ॥

वङ्गुंऽ महाकाय सूर्यकोतिसमप्रभ ।
निर्विध्नम् कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥
